

Loupež století

Byl čtvrtek večer, právě skončil školní rok a začínaly prázdniny. Tereška seděla u sebe v dětském pokoji a plakala. Asi vás napadá, že vysvědčení nedopadlo moc dobře, a proto ten pláč. Ale tak to není. Vysvědčení na konci šesté třídy naopak pro Terešku dopadlo výborně. A to doslova. Ve třídě byli jenom tři, kteří měli samé jedničky, a Tereška mezi nimi. To, co ji rozesmutnilo, byla skutečnost, že na celé to pátrání bude přes prázdniny úplně sama. Přitom se jedná o loupež století!

Dnes se dozvěděla strašnou věc a doposud nebyla schopna se s tím, co slyšela, vyrovnat. Jedná se přeci o velkou krádež a je potřeba najít pachatele. Každý, s kým o tom doposud hovořila, se však tvářil, jako když se nic neděje. Ještě před školou si o tom zkusila popovídat se svými nejlepšími kamarádkami ze třídy, Týnou a Aničkou. Ani jedna z nich však nepochopila vážnost situace. Tereška měla dokonce pocit, že se na ni holky koukají jako na blázna. Když od nich odcházela, zaslechla jenom útržky šeptání:

„Co ta Terka blázní? Jaká krádež? Co chce vlastně vyšetřovat? Si jako chce hrát na detektiva? A vůbec, dneska jsme měly odpoledne společně hrát Simíky.“

Simíky měla Tereška taky ráda a na dnešní odpoledne se těšila, že to s holkami pořádně na počítači rozjedou. Ale ona má teď jiné starosti. Přemýšlela, kdo jiný by jí s jejím obtížným úkolem mohl pomoci. Zkusí se zeptat maminky, a pokud táta dorazí z práce včas, tak by mohl poradit i on. To bude nejlepší. Na rodiče se zatím mohla vždy spolehnout, i když je pravda, že spolu v poslední době moc času netráví. Taky se ale může zeptat svého staršího brácha Jakuba.

První dorazil domů brácha. Tereška byla zrovna na Facebooku a diskutovala o Simíkách se svými kamarádkami Týnou a Aničkou. Tereška na Facebooku holkám informaci, že bude chvíli pryč. Důvod jim pro jistotu neřekla. Za pět minut ale byla zpět. I brácha na ni koukal jako na blázna, takže ani on nepomůže.

Rozhodla se, že na to zkusí přijít sama. Brácha jí totiž řekl, že jestli se na to samé bude ptát táty a mámy, budou si myslet, že je nemocná nebo blouzní, a půjdou s ní k doktorovi. Možná, že by mohla přijít i injekce. A to Tereška nehodlala riskovat. Vrátila se k počítači a pokračovala v diskusi přes Facebook.

U večere se Tereška před rodiči o ničem nezmínila. Kuba jim taky nic o její zvláštní prosbě neřekl. Měl starosti sám se sebou. Soustředil se na obhajobu